

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

01. FEB. 2010
Saksnr. 08/4195-21
Arkivnr.

Deres ref.
08/4195 FM TYH

Vår ref.
200808135- /ÅST

Dato
30.03.2009

Høring - Implementering av EU - kommisjonens rekommandasjon 5. juni 2008 om begrensning av revisorers erstatningsansvar

Vi viser til Finansdepartementets brev av 17. desember 2009 med vedlegg.

Justisdepartementet har følgende merknader:

Etter Justisdepartementets syn bør man i utgangspunktet være noe tilbakeholden med å innføre nye regler om ansvarsbegrensning i norsk rett. Regler om ansvarsbegrensning svekker de skadelidtes rett til full erstatning og kan også svekke den preventive virkningen av erstatningsreglene. Hensynet til at ansvaret ikke skal være urimelig tyngende overfor skadevolder, er ivaretatt i norsk rett gjennom reglene om lemping av erstatningsansvaret, jf. skadeserstatningsloven § 5-2.

Dersom det skulle vise seg at regler om ansvarsbegrensning er nødvendig for at revisornæringen i Norge kan fungere hensiktsmessig ut fra de bredere samfunnsmessige hensyn som denne næringen ivaretar, kan imidlertid dette likevel tilsi at man vurderer å innføre regler om ansvarsbegrensning. Det er i høringsbrevet vist til at EU-kommisjonen har gjennomført en undersøkelse der det pekes på reduserte muligheter for revisor til å oppnå forsikringsdekning. Vi har ikke hatt anledning til å sette oss inn i den undersøkelsen som EU-kommisjonen har gjennomført i denne forbindelse, og som det er vist til i høringsbrevet. Slike forhold knyttet til forsikringsmarkedet, kan imidlertid tilsi at man vurderer nærmere om det bør gis regler om ansvarsbegrensning. I høringsbrevet fremgår videre at EU-kommisjonen også peker på at man har hatt en utvikling hvor erstatningskrav mot revisorer er økt til

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Åshild Tveit
22 24 51 40

et omfang hvor det er en betydelig risiko for at de store revisjonsselskapene kan risikere å gå over ende. I den forbindelse vil Justisdepartementet generelt vise til at det ikke nødvendigvis bør være et mål å beskytte aktører i næringslivet – herunder revisjonsfirmaer – som har påført andre aktører i næringslivet betydelige økonomiske tap på en erstatningsbetingende måte, mot å måtte bære de økonomiske konsekvensene av dette selv. Konsekvensene av regler om ansvarsbegrensning er at det er de skadelidte som må bære en del av tapene, i stedet for at skadevolderen må dekke dette.

Når det gjelder Finansdepartementets spørsmål om den nærmere utformingen av eventuelle regler om ansvarsbegrensning, har vi følgende kommentarer:

1. Et maksimalt ansvarsbeløp eller en formel som gjør det mulig å beregne et slikt beløp, er generelt en hensiktsmessig måte å utforme regler om ansvarsbegrensning på.
2. Regler ”som opphever solidaransvar for de deler av skadelidnes tap som revisor ikke faktisk har bidratt til”, synes ikke å dreie seg om ansvarsbegrensning, men derimot om ansvarsgrunnlaget for det solidariske ansvaret. Våre merknader over om ulempene knyttet til regler om ansvarsbegrensning gjør seg ikke uten videre gjeldende når det gjelder spørsmålet om ansvarsgrunnlag. Hvorvidt det kan være hensiktsmessig å oppheve regler om et slikt solidaransvar, tar Justisdepartementet i denne omgang ikke nærmere stilling til.
3. Regler som innebærer at revisor og den revisjonspliktige kan avtale ansvarsbegrensning i forholdet mellom disse to, er det neppe behov for, da det allerede i dag normalt vil være adgang til å inngå en slik avtale. At de to partene i revisjonsforholdet fritt skal kunne avtale en ansvarsbegrensning med virkning for andre skadelidte, anser vi derimot for å være uaktuelt, av relativt åpenbare grunner knyttet til beskyttelsen av tredjepersoners rettigheter.

Når det gjelder de tre grunnleggende prinsippene for beregningen av revisors erstatningsansvar som er nevnt i høringsbrevet, har vi følgende merknader:

1. Vi er enige i at det uansett ikke bør gjelde noen ansvarsbegrensning for tilfelle der revisor har utvist grov uaktsomhet.
2. At de skadelidte har krav på rettferdig erstatning, er i norsk rett kommet til uttrykk ved reglene om full erstatning, i kombinasjon med reglene om lemping av ansvaret der full erstatning ville virke urimelig tyngende for den ansvarlige (jf. skadeserstatningsloven § 5-2).
3. Hvorvidt en ansvarsbegrensning som ikke omfatter mulig ansvar overfor tredjeparter, vil være tilstrekkelig eller ikke, har vi ikke faktisk grunnlag for å uttale oss om. Dette spørsmålet kan særlig avhenge av den nærmere bakgrunnen for at

ansvarsbegrensning eventuelt anses nødvendig ut fra hensynet til revisornæringen, for eksempel forholdene i forsikringsmarkedet. Som nevnt har vi ikke hatt anledning til å sette oss inn i den undersøkelsen EU-kommisjonen har gjennomført om dette.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Åshild Tveit
førstekonsulent